

Îndrăgostire

Samoila

Zile vin, zile se duc
Și dorm singurel în pat
Precum doarme cucu-n nuc,
Într-un cuib închiriat.

Mân-alunecă pe-o parte
Pipăind în vis ceva,
Dar nu dă decât de-o carte
Cu coperți de mucava.

Într-o liniște adâncă
Încercând un mormăit
Simt nimicul ca o stâncă
Peste golul hăcuit.

Mă întorc pe altă parte
Și respir neregulat,
Gândul, rece, se împarte,
Și rămâne rest, păcat!

Doar căldura de afară,
Ce mă pișcă prin cămașă,
Pentru mine-i o comoară,
Pentru alții o trufașă!

Totu-n juru-mi e tăcut,
Nu mi-e rău, și nici mi-e bine,
Am un aer de recrut
Rătăcit prin văi virgine.

Răsucind idei savante,
El, nimicul, iar răsare
Cu tendințe conservante
Și prudențe novatoare.

Auzi..., sun-o acioaie!
Oare ce s-o fi-ntâmpat?
S-a îndrăgostit vreo oaie
De un lup mai educat.